

Minister van Economische Zaken
de heer H.G.J. Kamp
Postbus 20401
2500 EK DEN HAAG

15U.21976

Bezoek: Waarsedijk 219
3421 NE Oudewater

Post: Postbus 100
3420 DC Oudewater

Telefoon: 14 0348
Fax: (0348) 42 4108
info@oudewater.nl
www.oudewater.nl

KvK-nummer:
53878388
IBAN-nummer:
NL88BNGH0285006789

Onderwerp: Reactie op voorgenomen wijzigingen Bor, Bmer en Barmm

Uw Kenmerk:

Uw brief van:
Geregistreerd onder nr.:

Datum: 17 november 2015

Ons Kenmerk

Doorkiesnummer/Behandeld door:

Verz.: 18 NOV. 2015

15U.21976

0348-428353 / J. van den Dool

Hooggeachte heer Kamp,

Via internet (overheid.nl) namen wij met veel belangstelling kennis van de door u voorgestelde wijzigingen van het Besluit omgevingsrecht (Bor), het Besluit milieueffectrapportage (Bmer) en het Besluit algemene regels milieu mijnbouw (Barmm) ten behoeve van een betere sturing bij voorgenomen opsporingsboringen naar delfstoffen, aardwarmte en mogelijkheden voor opslag. In Oudewater hebben wij met het Papekopveld concreet te maken met de opsporing en winning van delfstoffen (aanwezigheid van olie en gas onder (bebouwd) grondgebied van de gemeente Oudewater). Graag maken wij door middel van deze brief gebruik van de geboden mogelijkheid om te reageren op de voorgenomen wijzigingen van de hiervoor genoemde regelgeving.

Voorgenomen wijzigingen

Kort samengevat komen de door u voorgestelde wijzigingen op het volgende neer:

- Voor boringen op land in de opsporingsfase wordt, net als in de winningsfase, een omgevingsvergunning voor de activiteit milieu (artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder e Wabo) verplicht.
- Naast gemeenten krijgen ook provincies een algemeen adviesrecht voor aanvragen om een omgevingsvergunning voor een mijnbouwwerk voor het opsporen of winnen van delfstoffen (artikel 6.1 van het Bor).
- Voor boringen op zee komt er een instemmingsbesluit, waarvoor de mer-beoordelingsplicht geldt.

Reactie gemeente Oudewater

Wij willen ten aanzien van de hiervoor genoemde wijzigingen graag de volgende opmerkingen plaatsen:

1. In beginsel zijn wij positief over de invoering van een vergunning voor de activiteit milieu in de opsporingsfase. Hierdoor moeten al in de opsporingsfase (bijvoorbeeld bij een proefboring) mogelijke milieueffecten van een voorgenomen boring worden onderzocht en biedt de vergunningplicht bovendien de mogelijkheid om ten aanzien van een concrete locatie specifieke

milieuvoorschriften op te nemen in de vergunning.

2. Consequentie van de introductie van een vergunningplicht voor de activiteit milieu is dat de Minister van Economische Zaken in de opsporingsfase ook bevoegd gezag wordt voor de activiteiten bouwen en planologisch strijdig gebruik. Bij deze activiteiten spelen lokale belangen en locatie-specifieke omstandigheden een grote rol. Juist de gemeente kan die belangen en omstandigheden het beste beoordelen als overheid die over lokale kennis beschikt en eerste aanspreekpunt voor de inwoners is. In dat perspectief vinden wij het een ongewenste ontwikkeling dat de gemeente in de opsporingsfase niet langer bevoegd gezag is ten aanzien van de activiteiten bouwen en planologisch strijdig gebruik.
3. Burgemeester en wethouders krijgen op grond van de bestaande regelgeving (artikel 6.1, eerste lid, Bor) dan wel een algemeen adviesrecht ten aanzien van de omgevingsvergunning, onduidelijk is wat dit adviesrecht precies inhoudt. Wij bepleiten in ieder geval een adviesrecht dat de Minister niet (zomaar) naast zich neer kan leggen. In dat kader opteren wij voor een algemene verklaring van geen bedenkingen (advies met instemming) voor de gemeente ten aanzien van de gehele omgevingsvergunning en niet alleen voor de activiteit afwijken van het bestemmingsplan. Bovendien niet alleen voor de opsporingsfase, maar ook voor de winningsfase waar de Minister reeds bevoegd gezag is voor de gehele omgevingsvergunning.
4. In het geval toch slechts sprake is van een (algemeen) adviesrecht voor gemeenten verwachten wij dat de Minister de gemeenten, als bewaker van de lokale belangen, optimaal en actief betreft bij het proces van vergunningverlening bij Mijnbouwactiviteiten. Dat wil zeggen dat de Minister de gemeenten tijdig, actief en individueel informeert over aanvragen om een omgevingsvergunning voor mijnbouwactiviteiten en niet volstaat met een algemene publicatie in de Staatscourant. De effecten van mijnbouwactiviteiten op lokaal niveau zijn immers groot. In dat kader moeten gemeenten ook een rol vervullen als eerste aanspreekpunt voor de burgers en voldoende tijd krijgen om met hen in gesprek te gaan over eventuele effecten van mijnbouwactiviteiten op de eigen omgeving. De wettelijke termijnen voor het geven van advies zijn kort, wat zorgvuldige besluitvorming in de weg staat. De termijnen voor het geven van advies zouden daarom op zijn minst verlengd moeten worden.
5. Een adviesrecht of enige ander inspraakmiddel zou niet alleen moeten gelden voor de gemeente (provincie) waarbinnen de boor-/winningslocatie is gelegen, maar ook voor de gemeenten (provincies) waaronder het daadwerkelijke olie- en/of gasveld gelegen is. In de situatie van het Papekopveld is het winningspunt gelegen in de gemeente Bodegraven-Reeuwijk (provincie Zuid-Holland), maar ligt het olie- en gasveld bijna geheel onder grondgebied van de gemeente Oudewater en de gemeente Woerden. De regelgeving, met name ten aanzien van de inspraakmogelijkheden, zou daarom uit moeten gaan van een 3D-benadering in plaats van alleen te kijken naar wat er boven de grond gebeurt. Alleen op die manier kan er zorgvuldige besluitvorming plaatsvinden.
6. Het testen, repareren, onderhouden en buiten gebruik stellen van een boorput zijn op zichzelf niet vergunningplichtig. Voor deze activiteiten kan volstaan worden met een melding. 'Fracken' onder lage druk ten behoeve van het openhouden van een boorgat wordt gezien als onderhoud en is derhalve niet vergunningplichtig. Dat lijkt ons niet gewenst aangezien daaraan wel degelijk milieurisico's verbonden kunnen zijn. Ook onderhoud zou daarom onder de milieuvergunningplicht moeten vallen.
7. Boringen ten behoeve van een wetenschappelijk doel zouden geen andere status moeten hebben dan bedrijfsmatige opsporings- en winningsactiviteiten. Ook voor wetenschappelijke boringen zou daarom een (milieu)vergunningplicht moeten gelden en moeten gemeenten in de gelegenheid worden gesteld een (bindend) advies ten aanzien van de voorgenomen activiteiten te geven.
8. Doordat het bevoegd gezag ten aanzien van de omgevingsvergunning voor de opsporingsfase verschuift van de gemeente naar het Rijk, loopt de gemeente legesinkomsten mis. Voor gemeenten moet derhalve (wettelijk) geregeld worden dat onkosten die gemoeid zijn met advisering of andere inspraakmogelijkheden doorbelast kunnen worden aan het Rijk, danwel de aanvrager van de vergunning.

Wij gaan er vanuit dat u de hiervoor gemaakte opmerkingen meeneemt in de verdere besluitvorming omtrent de wijzigingen van het Omgevingsrecht bij mijnbouwactiviteiten.

Hoogachtend,
het college van burgemeester en wethouders van Oudewater,

De secretaris

De burgemeester

mr. P.E. Holtrigter

mr. drs. P. Verhoeve